

Wahhetus.

Üks saaks tahtis ennesele isse omma taht-
misse järrele üht pool-keend munna keta, wõt-
tis uri taskust, et mitte üllearro keta. Agga
sel filmapilgul jäi ta mõttede sisse, ja kui ta
sõbber kõiki läks, näggi ta saksa kookaks, mun-
na peus, watas holega ta peäle, uur kees
tuffel.

Ei sõ filmadega.

Peter olli parrajatte lounel, suur kuhjaga
pudro wagen ees, kui naber Juhhan tupp-
astus. „Tulle katsu ka meie pudro“ ütles
Peter. — „Olle terve“, ütles Juhhan,
„jubba ma sõin koddõ, agga nattuke tahhan
ommeti elpida“. Istus laua äre, elpis ni
holega, et kuhjaga wagen warsi tühhi olli.
Peter panni immeks ja olli pahhane, tousis
püsti, löi lahke näoga agga pahha maoga
temma õlla peäle ja ütles: „Kas sa tead,
naber, teineford sõ meil ja elbi koddõ“.